

ॐ

सती दमयंती

नाटकनां गायनो.

श्री देशी नाटक सभाज "ब्रान्य"भाटे

छपावी प्रसिद्ध करनार,

अवेरी यंदुलाल हलसुभराम घोषशाह.

क. शान्तिभुवन थोओटर,--अमदावाद.

आवृत्त १ वी

पृथ ५०००

संवत् १९७७

सन् १९२१

कीमत ०-४-०

८२३७

આ નોટક સને ૧૮૬૭ ના રૂપ માં એક્ટ તથા ઇંગ્લીશ કોપીરાઈટ
એક્ટ સને ૧૮૧૧ મુજબ પ્રસિદ્ધ કર્તાએ રજીસ્ટર કરાવ્યું
છે માટે કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું, વેચાવવું તથા
ભજવવું કે ભજવાવું નહીં.

“શ્રી જૈન એડવોકેટ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ સ્મિતનસાલ ગોકળદાસે છાપ્યા
ધીકાંઠા વાડી—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૩૭ વર્ગક

પુસ્તકનું નામ સ્વાત્તા દમયંતી

વિષય ૭ : ૨૦૪

સતી દમયંતી

નાટકનાં ગાયનો.

સ્વર્ગસ્થ સાક્ષર ડાહ્યાભાઈ ધોળશાહ ઝવેરી આમિત.

“ શ્રી દેશી નાટક સમાજ ” આન્ય માટે,

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ઝવેરી ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાહ.

શાન્તિભુવન થીએટર—અમદાવાદ.

લેખક

કવિ છોટાલાલ રૂખડેવ શર્મા.

ડાયરેક્ટર મી. બલ્લુપ્રસાદ મોહનલાલ કચારિયા.

સંવત ૧૯૭૭

સને ૧૯૨૧

આવૃત્તિ ૧ શી,

પ્રત ૫૦૦૦

દીપ્તિ પ્ર. ૦-૪-૦

“વિધવાઈ મયંતી” નું પૂર્વ જન્મ ચરિત્ર.

ગાંધીજી
અમદાવાદ
ગાંધીજી
ગાંધીજી

દાહરક

પૂર્વ જન્મનાં વૃત્તાંત આ અદ્ભૂત જેનું અનુપ
અમુદ પર્વત પર રહે બીલ જાત આહુક
પવિત્ર પત્નિ આહુકી તે સહ કરે વિરામ
એક મહુલીમાં રહી જપતાં પુરણામ
એક દિવસ આહુક મયો વનશન મૂળને કાઢ
અતીથિ રૂપે આવીયો પરમ હુંસ કોઈ ત્યાંજ
કરી આનિધ્ય સુયોગીનું પ્રમદા કરી પ્રણામ
સંધ્યા સમયે સાધુને કરવા કહે વિરામ
અનિમે અંતર ઉલટ્યા બીલણનો જોઈ આવ
સાધુએ તે રૂપળ વિષે રહેવા કયો દરાવ
આશ્રમ નાનો અધિક ત્યાં મુનાં મળી યાનિ સાય
પવિત્ર અંતર ઉભયનાં તે જાણે જગનાથ
વીતી રાત્રી પ્રહર જ્યાં આવ્યો આહુક ત્યાં
કંદ મૂળ લેઈ કરી પશ્ચકુટીની માંય
જોઈ નીજ પ્રીય પત્નીને અવર પુકપ મંગાથ
છપાં મન નહી આણતાં પામ્યો અતિ ઉદ્વેગસ
ભયંકર જંગલ અનિ ધણું સિંહ વાઘ વર ત્રાસ
રક્ષા કારણ બારણે બીલ શરે ચોપાસ
અકસ્માત આશ્રમ નિમે આવ્યો મિંદ દરાગ
મુઠ્ઠ થતાં સિંહ બીલનું થયો બીલનો કાળ

ઉપેન્દ્ર વળા.

પ્રભાત યાતાં બીલ નારી જાગી
 જોઇ પતિને બની દુઃખ ભાગી
 મુજ કાજ સ્વામી સ્વર્ગે સિધાર્યા
 તેા ધિક્ક જીવું બની હું અનાર્યા
 કાજનાં કાજો રચી કાઠ ચિતા
 બળે પતિ તે પતિની ગતિમાં
 કાજનાં ચારો નીરખી સ્થાનિ આ
 કાજનાં ગતિ ગતિ મનિ હા
 થાકે પાડે પરલોકવાસી
 અજાણે પતિને લીધે પૂન્યરાશી
 દિવસે કહે જીવું હવે છે
 પ્રભાતે જાતું મરી છૂટે છે
 અજાણે જાતું કીધું મ વિયોગી
 તે જાતું જાતું કહે યોગી યોગી
 પ્રભાતે જાતું પુરજે પ્રતિજ્ઞા
 કે જાતું જાતી મરતો ચતિ આં,
 દાહરા.

અંતરે કાજનાં થતાં થયો સુમન વરસાવ
 ધન્ય પતિને પતિ સતી બીલ પુણ્ય પરભાવ
 અતીતે સુમન જોઈ છે પરમ મનુષ્યનો ધર્મ
 ધાર્યો સતીને પુણ્યથી ઉદય થાઓ સતકર્મ
 પરજન્મે જાતું થજે નૈષધપતિ નજરાય
 ને બીલથી વામક સુતા દમયંતી કહેવાય
 પરમ હસે તે હસે થઇ વસે નિષધ વનમાંજ
 ને તેના સુખ ચત્રથી નજ દમયંતી વરાય

મુખ્ય પાત્રોના નામ.

પુરુષ પાત્રો.

નારદ—બ્રહ્માના પુત્ર વેદ પારંગત મહર્ષિ.

નળરાય—પુણ્યશ્લોક ધર્મવીર મહાત્મા નૈષધપાત.

પુરુકુળ—નળરાયના કનિષ્ઠ બન્ધુ.

કંદસેન
કંદસેના } —રાજ બાળકો.

સતયુગ
ત્રેતા
દ્વાપર
કળીયુગ } —ચાર યુગો.

કંદ
અગ્નિ
વરુણ
યમ } —દેવો.

હંસ—અત્યંત વાહન, નળ દમયંતીનો સન્મીત્ર.

ભીષ્મદત્ત—દમયંતીનો પિતા વિદર્ભ દેશનો રાજા.

રુદ્રેવ—રાજપુરોહિત.

રુબાલ—ગેદાપુરનો રાજા.

રુદ્રાણી—અયોધ્યાનો રાજા.

દેવશર્મા—ધર્મચુસ્ત શાસ્ત્રીમહારાજ.

પદ્મશર્મા—દેવશર્માનો પુત્ર, કળીલક્ષણુ પ્રધાન બાલક.

જી—એક ખવાસ.

(૭)

સ્ત્રી પાત્રો.

દમયંતી—ભીમક તનયા, પતિ પરાયણ મહાસતી.

સુનંદા—સુખાહુની પુત્રી અને દમયંતીની માસીની દીકરી.

સરસ્વતી—બ્રહ્મતનયા, વાણી રૂપ શારદા.

સલિતા—કાનજીની સ્ત્રી.

દાસ, દાસી, વારાંગનાઓ, અપ્સરાઓ, નાયકાઓ વિગેરે.
મથળા—નૈપથ દેશ, વિદર્ભ દેશ, ચેદીપુર વિગેરે.

ઓરમ્

॥ તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ ॥

સતી દમયંતી

નાટકનો પ્રસ્તાવના.

અંક ૧

અંગણ ૧

પ્રવેશ :— નૈપથ દેશના પુણ્યસ્થોક મહાત્મા નળરાયના કીધા સરોવરમાં હસોતો વિહાર, વનવિહાર કરી નિકળેલા શ્રીમાન નૈપથ પતિ નળરાયનું આગમન, ઉપવન અને સરોવરની સુંદરતા સાથે સરોવરમાં હસોતો કીધા જોઈ હંસને પકડવા નળરાયને વચ્ચેથી મોહ હંસને સરોવરમાંથી પકડવો, હંસનું ભયભીત થવું અને પોતાને મુક્ત કરવા નળને પૂછવાંતી, હંસની શરીરસુંદરતા જોઈ અને આશ્ચર્યકારક વાણી સાંભળી નળને હંસ ઉપર થતાં પ્રેમભર્યા મુક્ત નહિ કરવા નળનો અપ્રેમ, કૌતુહલપરાયણ હસોતો નળ પ્રાણલાપ અને પોતાના સ્વામીને મુક્ત કરવા નળ પાસે યાચના કરતો છન્કાર. હંસીએ શ્રાપ છ વિનાયકનું. પોતાના કુટુંબથી વિમુખ હંસે પોતાના આત્મ સંબંધીઓને એક વખત મળી પાછા આવવાની શરતે મુક્ત કરવા નળને શ્રીના, નિર્દોષ પ્રાણીના કૃષ્ણાવિલાપથી નળને ઉત્પન્ન થએલી દયા,

હંસને બંધનથી મુક્ત કરવો, હંસનું ખુશ થઈ કુંડીનપુર નગરના મહારાજ ભીમકંતી પુત્રી દમયંતીના ગુણ સૌદર્શનું વર્ણન કરવું, દમયંતી માટે નળને થએલો મોહ, દમયંતી સાથે નળનાં લગ્ન કરાવી આપવા હંસે પ્રતિજ્ઞા કરી નળ તરફથી થએલ ઉપકારનો બદલો વાળવાના હેતુથી હંસનું દમયંતી પાસે જવું.

પ્રવેશ ૨ જો—હરીકીતન કરતા મહર્ષિ નારદનું આગમન નારદ મુનીના પ્રપંચમય વિચારો, સત્વ પ્રધાન સતયુગ તથા ત્રેતા અને દ્વાપર વચ્ચે પોત પોતાના શ્રેષ્ઠતા માટે ત્રાદ વિવાદ, કળીયુગનું અકસ્માત પ્રગટ થવું અને યુગો સાથે વિતંડાવાદ કરી ચારે યુગોમાં પોતેજ સર્વોપરી શ્રેષ્ઠ હોવાનો અહંકાર બંધો શાસ્ત્રીય નારદ મુનીનું વચ્ચે પડવું અને શાસ્ત્રીયનો ન્યાય કરવા પ્રત્યેક યુગના ગુણદોષ સાંભળવા, કળીયુગની સ્વસત્તા અને મોટાઇ સાંભળી ધર્મવીર મહારાજ નળરાયના ગુણનું વર્ણન કરી નળને સર્વોપરી શ્રેષ્ઠ જાહેર કરવો છતાં સ્વયંવર રચાવી નળરાયને વરવા આતુર થએલી દમયંતી સાથે જો લગ્ન કરે તે શ્રેષ્ઠ મનાય એ રીતે કળીને દમયંતી વરવા માટે ઉત્કેરી નારદમુનીએ પોતાનો પ્રપંચ સિદ્ધ કરવો તે દમયંતી વરવા કળીયુગનું વિદાય થવું.

પ્રવેશ ૩ જો—સુદર્શનનું આવવું, કળી પ્રભાવે બંધીત થએલ સુદર્શનના પોતાની પ્રીતિપ્રાત્ર બવાસણ લક્ષીતાને મળવાના વિચાર, લક્ષિતાનું આવવું, કળીયુગી બિચારનો પ્રત્યક્ષ ચિતાર આનંદમાં વિમ્મરૂપ લક્ષિતાનો ધણીનો ઘાટ બડવાનો વિચાર અને પરસ્પર હાસ્ય વિનોદ.

પ્રવેશ ૪ થો—કુંડીનપુર નગરમાં ભીમકનો બગીચો, સખીઓ સાથે દમયંતી, દૂત તરીકે આવેલા હંસ સાથે દમયંતીનો વાર્તાલાપ, હંસના મુખે નળરાયના ગુણ સૌંદર્યનું વર્ણન સાંભળી નળ પ્રત્યે દમયંતીનો પ્રેમ અને નળરાયને વરવા માટે દમયંતીની અભિલાષા હંસે નળ સાથે લગ્ન કરાવી આપવા કબુલ થઈ નળનેજ વરવા દમયંતી પાસે પ્રતિજ્ઞા કરાવી નીચાનીમાં દમયંતીનો મુક્તાહાર લઈ હંસનું વિદાય થવું.

પ્રવેશ ૫ મો—શાસ્ત્રીપુત્ર સુદર્શનનું એકાંતગૃહ, દુશ્મનને સંહારવાના વિચારસાગરમાં ગોયાં ખાતો સુદર્શન, લલિતાને ધણી કાનજી પોતાની સ્ત્રીના પ્રપંચમાં ફસાઈ શાસ્ત્રીબાવાને ત્યાં આવે છે. સુદર્શનનો કાનજીનું ખુન કરવાના ઠરાવ, જોષ જોષ કાનજીને યુક્તિ પૂર્વક રસાવવો ફાંદાબાજ કાનજીની યુક્તિ અને દુઃખથી મેળવેલી મુક્તિ સુદર્શનના પિતા દેવશર્માને કાનજીએ સપડાવવા, લલિતાનું આવવું ગંભીર ઘોટાળો, પોગળ વેરાઈ જવું, મારામાર અને ભાગાભાગ.

પ્રવેશ ૬ ઠો—દમયંતીનું અંતઃપુર, સખીઓ સાથે દમયંતી ઈંદ્રાદિ દેવો તરફથી દૂત તરીકે આવેલા નળરાયનું પ્રસિદ્ધ થવું નળને યોગી જેવા મહાપુરુષ સમજી દમયંતી તરફથી નળનું આતિથ્ય અને આગમનના કારણનો પ્રશ્ન ઈંદ્ર, અશ્વિ, વરુણ આદિ દેવો તારી સાથેના સંલગ્નને ધમ્મિ છે જેથી હું તેમનો સંદેશ લઈ આવનાર દેવદૂત છું એમ બહેર કરવું અને દેવવર વરવા દમયંતીને શીખામણ સાથે આગ્રહ,

દમયંતીનો ઇન્કાર અને નળ પ્રત્યેના પ્રેમમાં દ્રઢ, વારંવાર નળનું સમજાવવું અને જો દેવો સાથેના લગ્નને ઇન્કાર કરીશ તો દેવો તરફથી તને શ્રાપ મળશે એવો બચ બતાવી દેવો સાથે લગ્ન કરવા આમ્રહ, નળને વરવાના નિશ્ચયવાળી દમયંતીને થએલો ક્રોધ અને આત્માઘાતની કાશીય હંસનું અંતરિક્ષથી આગમન અને નળને પ્રસિદ્ધ કરી, નળ દમયંતીનો હસ્ત મેલાપ કરવો પરસ્પર પ્રેમદર્શન.

પ્રવેશ ૭ મો—મહર્ષિ નારદનું આગમન, હંસના દુત કાર્યથી પ્રસન્ન થવું અને સ્વયંવરમાંથી કળીયુગને પાછા પાડી, ઉપહાસ્ય કરાવવા વિચાર, દમયંતીમાં આસકત કળીયુગનું સ્વયંવરમાં જવા નીકળવું, નારદની ભેટ અને કળીને સદુપદેશ, કળીનો અહંકાર અને દમયંતી વરવા માટે નિશ્ચય.

પ્રવેશ ૮ મો—દમયંતી સ્વયંવર, સ્વયંવરમાં પધારેલા નૃપા-ભોના ગુણ વર્ણન જાણવા, સરસ્વતીને પ્રગટ થવા ભીમકરાયની સરસ્વતી પ્રત્યે પ્રાર્થના, સરસ્વતીનું પ્રગટ થવું દમયંતીનું વરમાળા ધારી સખીઓ સાથે આવવું સરસ્વતી મુખે પ્રત્યેક રાજવરોનાં ગુણ વર્ણન, દેવોનું ઉપહાસ્ય, સરસ્વતીએ દેવોને પ્રસિદ્ધ કરવા, ઈદ્રાદિ દેવોએ ઉભય દંપતીના પ્રેમની સંપૂર્ણ કસોટીએ ખુશી થઇ વરદાન આપવું ઈદ્રના હસ્તે પવિત્ર યુગલનું પાશ્વિમહણ કળીયુગની નિષ્ફલતા.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—પહાડી જંગલમાં નદી કીનારે નળરાયના કનિષ્ઠ અંધુ પુષ્કરની તપશ્ચર્યા, દમયંતી સાથેના લગ્નમાં નિષ્ફળ થએલ કલી અને દ્વાપરનો પ્રવેશ, કળીયુગે પોતાની સ્વસત્તાથી અપ્સરાઓ ઉત્પન્ન કરી મોહની જાળમાં પુષ્કરને શસાવવો, નૈપથ દેશના રાજ્યપુરોહિત તરીકે બ્રાહ્મણ વેષે કળીયુગ અને દ્વાપરનું પુષ્કર પાસે પ્રસિદ્ધ થવું, રાજ્યલોભ, સ્ત્રીલોભ અને પુત્રલોભ વિગેરે સંસારીક લાલચમાં લલચાવી પોતાનું અર્ધરાજ્ય પાછું સેવા જુગારનો સંકેત કરી નળપાસે પુષ્કરને કળીયુગે મંત્ર સીદ્ધિ સુવર્ણ દંડ આપી જુગાર રમવા મોકલવો.

પ્રવેશ ૨ જો—રંગમહેલમાં શ્રીમાન નળરાય અને સતી દમયંતીનો આનંદ પ્રસંગ, યોગીવેષે પુષ્કરનું આવવું, નળ પાસે દ્યુત એટલે જુગારની માગણી, પુષ્કરની ભ્રમિતબુદ્ધિ જોઇ નળને શોક થવો અને જુગારના ખ્યાલને દુર કરવા પુષ્કરને સમજાવવો, કળીપ્રભાવે મોહાંધ થએલ પુષ્કરનો દ્યુત એટલે જુગાર માટે આગ્રહ, ક્ષત્રીય ધર્માનુસાર ધર્મસંકટથી નળરાયની હેરાનગતિ, જુગાર ન રમવા બંને ભાઈઓ પ્રત્યે દમયંતીનો સહુપદેશ, પુષ્કરનો દુરાગ્રહ, દમયંતીનું અંતઃપુરમાં આહ્યા જવું. ધર્મબંધનથી વ્યાકુળ નળે દ્યુતનો કરેલો સ્વીકાર, ત્રણ શરતે જુગારનો પ્રારંભ, પ્રથમ દાવમાં રાજ્ય, બીજામાં દમયંતી અને ત્રીજા દાવમાં જે હારે તે ત્રણ વરસ વનમાં જાય એ શરતે જુગાર રમવો, કળીયુગે અદૃશ્ય રહી જુગારમાં નળરાયના સુલટા પાસા ફેલટા કરી નાખવાથી રાજ્યઐશ્વર્ય દમયંતી આદિ સર્વસ્વ હારવાથી ગાર દુઃસ્કર્મના આઘાતથી નળનું મૂર્છાગત થવું.

પ્રવેશ ૩ જો—દમયંતીનું અંતઃપુર, દુષ્ટ જુગારના પાપી પ્રપંચમાં ફસેલા નળ પુસ્કર માટે દમયંતીનો શોક, નળરાય જુગારમાં સર્વસ્વ હારી જવાથી પુસ્કરે રાજ્યમુગટ ધારણ કરી રાજ્યમાં વરતાવેલી આણુનો ઠંઠેરો સાંભળવો, શોકાગ્રસ્ત દમયંતી, પુત્ર ઈંદ્રસેન અને પુત્રી ઈંદ્રસેનાને બોલાવવાં, માતાના ઉદાસ જોષ ઈંદ્રસેને કરેલો પ્રશ્ન, માતા તરફથી બાળકોને સાન્તવન, અને રાજ્યપુરોહિત સુદેવ સાથે બાળકોની મોસાળ જવાની તૈયારી, દરમ્યાન મોદાંધ પુસ્કરનો પ્રવેશ, દમયંતીના પ્રેમની માંગણી, સતીનો તીરસ્કાર, પુસ્કરનો જુલમ્માટ બરો બલાત્કાર, માતાના પતિવ્રતસંક્રમાગ્ય રત્નની રક્ષા માટે ઈંદ્રસેનને ઘેરબંધી કોષ અને પુસ્કર સાથે વાગમુષ કામાંધ પુસ્કર બાળકોનો ઘાત કરી દમયંતીને સ્વાધીન લેવા તત્પર, અકસ્માત નળનું આવવું, નળનો પુસ્કર પ્રત્યે ક્રોધ પુસ્કરનો અત્યાચાર અને રાજ્ય છોડી વનમાં જવા નળને આગ્રા. ધર્મવીર નળરાય શોકાગ્રસ્ત, બાહ્યણ વેષધારી કળીયુગ અને હાપરનું આવવું, પોતાનો સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવાના હેતુથી નળરાય અને દમયંતીને વનમાં જવા દેવા પુસ્કરને સમજાવવું. તે માટે પુસ્કરનો સ્ત્રીકાર અને નળ દમયંતીને વચ્ચાલંકાર ઉતારી એક વચ્ચે વનમાં વિદાય થવા પુસ્કરનો હુકમ, બાળકોને રાજ્યપુરોહિત સુદેવ સાથે મોસાળ વિદાય કરી નળ દમયંતીએ વનમાં જવા વિદાય લેવું.

પ્રવેશ ૪ થો—પાસેના ચહેરમાંથી ચોરી કરી છટકેલા બે ચોરનું આવવું, ચોરીના માલની વહેંચણી કરતાં બંડી પકડવું એક ચોરનું ખુન, અને બીજાનું ચોરીનો માલ લઇ પસાર લેવું, શુંગારમાં લીન વચ્ચેલા શાસ્ત્રીજી અને લલીતાનું આવવું, ચોરનું મહદ્દુર્જન ગભરાવવું, મુડાંને કપકો, ખાદ ચોરને પકડવા નીકળેલા રાજાજીનો આવવું, મુડાં પાસે ઉભેલા શાસ્ત્રીજી તથા ભક્ષિતાને જોઈ તેમને ચોર તથા ખુની સમજી પકડી લઇ જવા.

પ્રવેશ પ મો—જંગલમાં રખડતાં રઝળતાં નળ દમયંતીનું આવું, જંગલનાં જળાશયનો આશ્રય લેષ વિઘ્નિતિ મેળવવા વિચાર અનજળના અભાવે સાત દીવસથી પીડિત ક્ષુધાતુર નળનો જળાશયમાંથી મત્સ્ય (માછલી) મેળવી ક્ષુધા શાંત કરવા નિશ્ચય, “અહિંસા પરમો ધર્મઃ” સમજવી સતીએ પતિને કહેલો સદુપદેશ.

દમયંતી—“અરે જો નાથ પ્રાણીને ત્રિનામરણ નહીં મારો”

“મહા આપત્તિકાલે પણ અહિંસા ધર્મને ધારો”

“નિહાળો જો પ્રભુ આપે દયા દૃષ્ટિથી પ્રાણીને”

“નહીં પોતે પ્રભુ પામો પ્રભુની મહેરબાનીને”

નળ—“પ્રભુ મારો નથી જ્યાં ત્યાં પ્રભુની મહેરબાની મ્યાં”

“રખડતાં રાનરાને અન જળના હા પડે સાંસા”

“ક્ષુધાએ પ્રાણ જતાં પ્રાણી હિંસા શબ્દ બલવાવું”

“જળ્યા આ પેટને ખાતર અનીતિ માર્ગને આહુ”

દમયંતી—“ગમે તે દુઃખ આવે તોય ન સજ્જન ત્માગતાં નીતિ”

“અમે તેવી મુશીબતમાં પ્રભુની ધારતા ભીતિ”

“જળ્યા આ પેટને માટે ન હિંસા પાપને ધારો”

“ચાહેતો હ્યો પ્રભુ આહાર માટે દેહ આ મારો”

નળ—“તથપતો હા ક્ષુધાથી પ્રાણ અમાગી પ્રાણ આ મારો”

“જોજળ જીવ મેળવવાં અનુરાગી પ્રાણ આ મારો”

કળી પ્રભાવે કમિત નળ સતીના સદુપદેશ તરફ ધ્યાન નહીં આપતાં મત્સ્ય (મચ્છ) મેળવવા તળાવમાં જવું અને પાંચ સામ મત્સ્ય હાથ આવ્યાં તે લેષ દમયંતીને સોંપી પુનઃ જળાશયમાં પડવું, દયાળુ દેવી દમયંતીના કોમળ હસ્તમાંથી મત્સ્યનું સરી પડવું, મત્સ્ય નહીં મળતાં

(૧૫)

નીરાસ ધજેલા નળની તળાવમાંથી નીકળી દમયંતી પાસે પ્રથમ મળેલા મત્સ્યની માગણી, “ મત્સ્ય સરી પડ્યાં ” એમ દમયંતીનો જવાબ સાંભળતાં દમયંતી પ્રત્યે નળનો ક્રોધ, સતીની પ્રતિજ્ઞા.

“અગર સ્વામીથી પેટ વઢાણું ગણ્યું”

“અગર ભક્ષ જો મેં કીધું મત્સ્યનું”

“તો સોગમ મને આપ શ્રીમાનના”

“જો સોગમ મને સ્વામી શ્રી રામના”

ક્ષમાની યાચનાથી નળની શાંતિ, અને દમયંતી પ્રત્યે પ્રેમ, જંગલમાં વિચરતાં કળી તંત્રથી હડતા પક્ષીનું નજરે પડવું, પક્ષીને મારી શીકાર કરવા ક્ષુધાર્ત નળની ઈચ્છા, પહેરેલા વસ્ત્રનું આચ્છાદન કરી પક્ષીને પકડવા જતાં નળનું વસ્ત્ર ભેદ પક્ષીનું હડી જવું, સતીએ પતિને અર્ધ વસ્ત્ર આપવું, આશ્વત્થ પર આશ્વત્થ દુઃખ ઉપર દુઃખથી પવિત્ર દંપતિનો કરેલા વિલાપ, થાકે જૂઠાથી ચાકર ખાઈ ઉભયનું જમીનપર પડકાઈ પડવું, કળીયુગનો પ્રપંચતંત્ર નળે દમયંતીનો ત્યાગ કરી ચલ્યા જવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો—નળ દમયંતી ઉપર પડેલા અસહ્ય સંકટોથી નારદ મુનીને મતો પ્રજ્ઞાતાપ, અને પવિત્ર પાત પતિને દુઃખમાં સદાય કરવા નિશ્ચય પોતાના પંજમાં સપડાએલી દમયંતીને સ્વાધીન ભેવાના વિચારોમાં તક્ષીન બનેલો કળીયુગ, પોતાને દમયંતી મળવાથી સર્વમાં શ્રેષ્ઠ મનાવવાનું અભિમાન, નારદની ભેટ અને કળીયુગને સદુપદેશ કળીયુગ તરફથી નારદનો તીરસ્કાર, હંસનું આગમન, કળીને શીટકાર કળીનું ક્રોધાવેશમાં દમયંતી સ્વાધીન ભેવા વિદાય થવું. ધર્મનીષ્ઠ સત્યનીષ્ઠ મહાત્મા નળ અને સતી દેવી દમયંતીનો પક્ષ કરી કળીને પરાસ્ત કરવા નારદ અને હંસનો નિશ્ચય.

પ્રવેશ ૭ મો—પતિ વિરહથી વ્યાકુળ બનેલી દમયંતી જંગલ ખીયાખાન ભટકતી હિન્માદ અવસ્થામાં પતિને શોધતી નજરે પડે છે. જંગલના હિંસક પ્રાણીઓના પાસમાં સપડાવવા છતાં અશુદ્ધિને લઈ નીર્ભયપણે વાઘ સિંહાંદીક ફર પ્રાણીઓને પોતાના સ્વામીના સમાચાર પુછતી વીલાપ કરે છે, દરખા વીલાપમાં બે બાન દમયંતીને અજગર ગળે છે, સહેજ બાન થતાં અજગરથી મુક્ત થવા નળને પોકારે છે.

“ નહિ સ્નેહને છેલ દેવો ધરે છે.

અહો નળ અહો નળ વીદમ્બી રરે છે ”

પારથી રૂષે કળીતું પ્રત્યક્ષ થવું. અને અજગરને મારી દમયંતીને બચાવી પોતાના ઉપકાર નીચે દબાવવી, નળ મેળવી આપવા કળીયુગ પાસે દમયંતીની પ્રાર્થના પ્રાર્થનાનો તીરસ્કાર અને દમયંતીના પ્રેમની માગણી દમયંતીનો કળી પ્રત્યે ક્રોધ, દમયંતી કુપર કળીયુગનો બળાત્કાર, નારદ મુની તરફથી સતીના શીયળતું સંરક્ષણ.

પ્રવેશ ૮ મો—ગમાર કોટવાળની પોતાના સાથી કામદારો સાથે રકઝક તથા રાગરંગમાં ગુલતાન બાદ જંગલમાં પકડાએલા જાતી સુદર્શન અને લલીતાના ધણી કાનજી વીઝેરેતું હાજર થવું, બેવકુફ કોટવાળની બેવકુફી ભરી તપાસ, પવન જે રસ્તે જાય તે રસ્તે જવું. સત્યનું અકસ્માત જાહેર થવું, વ્યભિચાર કર્મના ગુન્હા બદલ સુદર્શનના પિતા દેવર્ષમાની આજીજી ઉપરથી લલીતા તથા સુદર્શનને મારી અને કાનજીનો લલીતા સાથે કોટવાળના હાથે ફરીથી હસ્તમેળાપ.

પ્રવેશ ૯ મો—ચેદીપુરમાં સુખાદુ રાજાનો બગીચો, દીવાની અવસ્થામાં દમયંતીનું નીકળવું, ગામના હોકરાઓ દમયંતીને ગાંડી, ઘેલી સમજી તેને કાંકરા વિઝેરે મારી હેરાન કરે છે. સુનંદાની નજર પડતાં હોકરાઓને હાંકી કહાવી દમયંતીને પોતાની પાસે બોલાવી

મંગળની હકીકત જાણવી, દમયંતીના દુઃખવર્ણનથી સુનંદાને ઉત્પન્ન થએલી દયા અને પોતાને ત્યાં દાસી તરીકે રાખવી, દમયંતીને પોતાને દાર સોંપી રત્નન માટે સુનંદાનું જવું, દાર ખીટીએ મુકી દમયંતીને શ્રેયેલી આઘા પ્રમાણે ઝાડુ પાણી કચરો કાઢવો, ખીટી ઉપર મુકેલા દારવું કળા પ્રભાવે ગુમ થવું, સુનંદાએ આવી દાર માગતાં દાર ન મળવાથી દમયંતી ઉપર ચેરીનું કથંક અને રાજસેવક સાથે સુબાહુના દરબારમાં ન્યાય માટે દમયંતીને રજુ કરવા લઈ જવી.

પ્રવેશ ૧૦ એ—સુબાહુનો દરબાર, નળ દમયંતીને શોધવા નીકળેલા રાજપુરોહિત સુદેવનું આવવું, જુગારમાં સર્વસ્વ હારી નળ દમયંતી એક વએ વનમાં વિદાય થયાં તેની શોધ માટે આવવું થયું છે તેવું જાહેર કરવું, સુબાહુએ નળ દમયંતીની શોધ માટે યોગ્ય તળચીજ કરવા કહી સુદેવને જ્ઞાન્તવન આપવું, બાદ ન્યાય માટે દમયંતી સાથે સુનંદાનું આવવું, અને ચેરીની હકીકત જાહેર કરવી, ન્યાયમાં દમયંતીને શીર ચેરીનું તહોમત સાબીત થવું અને સુબાહુ તરફની દમયંતીને મોતની શીક્ષા, આશત ઉપર આશત ભોગવતી દમયંતીની હંસને કશ્ચુકત પ્રાર્થના, અંતરીક્ષથી દારની વૃદ્ધિ, વિનાશકરણ અપત્તિ ઉપર અપત્તિ આવી પડવાથી પતિ પરાયણ ધર્મદેવી દમયંતીનો પોતાને પીડા કરનાર પાપીને કળતા હૃદયથી આપ સ્થંભનું ફાટવું, આપામિથી બળતા કળીનો પોકાર, અંતરીક્ષમાં હંસ.

ટીકા.

કોય.

અંક ૩ બે.

પ્રવેશ ૧ લો—નળ જુગારમાં સર્વસ્વ હારી વનમાં જતાં અયોધ્યાના રાજા રત્નપર્ણની અધિક્ષાળામાં નોકર રહેલા નગરાજના સારથી વાળ્મેયનો પસ્થાતાપ, સપ્તરૂપીની અવગ્રાથી આપ્ત થએલા કઠોટક નાગને મળતા દાવાનળમાંથી બચાવતાં થએલા સર્પકંસથી બાહુક બનેલો નળ, રત્નપર્ણના અધપાળ તરીકે નોકર રહી રાજસેવક સાથે બાહુક રૂપે નળનું આવવું, સાંપ્રત સ્થિતિ ભોગવતા નળના પ્રારબ્ધ પરત્વે જ્ઞાનયુક્ત વિચાર, વિદર્ભ દેશથી દમયંતીએ નળરામની શોધ માટે મોકલેલા રાજપુરોહીત સુદેવની માર્મિક શબ્દોમાં ટહેલ, ટહેલ રૂપે સદેશ, નળ તથા સુદેવનો પરસ્પર વાર્તાલાપ, નળ તરફથી ટહેલના સંદેશોનો ઉત્તર મળતાં બાહુકરૂપે નળ હોવાની સુદેવની સંકા, યુક્તિ પૂર્વક નળને વિદર્ભ દેશ લઈ જવા સુદેવનું રત્નપર્ણના દરબારમાં જવા વિદાય થવું.

પ્રવેશ ૨ બે—રત્નપર્ણનો દરબાર સુદેવનું રાજસભામાં આવવું અને નળ જુગારમાં સર્વસ્વ હારી વનમાં જતાં દમયંતીનો ત્યાગ કરવાથી દમયંતી શરીથી સ્વયંવર કરી આપ શ્રીમાન્ સર્વવંશીને વરવા વિચરે છે વિજેરે કહી ભીમકરાયના નામથી કૃત્રીમ કંકોતરી રજુ કરી આવતાં કાલે પ્રાતઃકાળમાં લગ્નમુક્ત હોવાનું નિવેદન કરવું. રત્નપર્ણની દમયંતીમાં આસક્તિ અને તત્કાલીક વિદર્ભ દેશ જવાનો પ્રયત્ન કરવા પ્રધાનને આજ્ઞા, આરસો યોજન દૂર પ્રદેશ પહોંચવા રથવાહક તરીકે બાહુકની યોજના કરવા પ્રધાનની દરખાસ્ત, બાહુક (નળ) અને વાળ્મેયનું આવવું; રાજ્યઆજ્ઞા સાંભળતાં નળનો દમયંતી પ્રત્યે તીરસ્કાર અને રથ લઈ કુડીનપુર જવા કમ્પુત થવું.

પ્રવેશ ૩ બે—પરમહંસ મહાત્મા નારદ અને હંસ, નળ દમયંતી ઉપર પડેલી આપત્તિઓ સંબંધી પરસ્પરમાં વાતચીત અને તે પવિત્ર

ધાર્મિક જોડીને સહાય કરી દુઃખમાંથી મુક્ત કરવા વિચાર, દમયંતી
 ધરીથી સ્વયંવર કરી લગ્ન કરવા ધારે છે તે સાંભળી સ્વયંવરમાં જવા
 નીકળેલા અને કળી પ્રભાવે ભગીત થએલા નળબંધુ પુષ્કરનું આવડું,
 દમયંતીને વરવા તેનો નિશ્ચય હાંસ નારદનું પ્રત્યક્ષ થવું, પુષ્કર પ્રત્યે નાર-
 દનો સદુપદેશ, સતસંગથી માયાવી આવરણ દૂર થતાં પુષ્કરને પોતાની
 પુર્વસ્થિતિનું જ્ઞાન અને પોતે પોતાની કુટુંબ પ્રત્યે કરેલો અનાચારનો
 પશ્ચાત્તાપ, અચાનક કળીનો પ્રવેશ અને પુષ્કરની ભેટ, નારદના ઉપ-
 દેશથી કળીને તેના ચમત્કર્ષમાં જોળખતા કળીયુગ પ્રત્યે પુષ્કરનો
 ક્રોધ, નારદ મુનીએ આપેલા બ્રહ્મદંડની સહાયથી કળીયુગને ખાંધીને
 નળ દમયંતી પાસે રજુ કરવા સર્વનું વીદાય થવું.

પ્રવેશ ૪ થો—નળ વિરહી દમયંતી, નળની શોધ માટે નીકળેલા
 સુદેવની રાહ જોતી સુદેવનું આવડું, શોધ મળ્યા બદલ સંક્ષેપમાં
 અમાચાર, રૂપપૂર્ણ સાથે બાહુકનો પ્રવેશ, બાહુકના કદરૂપ આકારથી
 સંશયિત દમયંતી તરફથી દાસી મારફત બાહુકની પરિક્ષા કાંઈક નિશ્ચય
 થતાં સંપૂર્ણ ખાતરી માટે નળ દમયંતી વચ્ચે પોતાની પુર્વ સ્થિતિનો
 પ્રશ્નોત્તર નળનું પુર્વ સ્વરૂપમાં પ્રસિદ્ધ થવું, પુષ્કર સાથે બન્ધન
 સ્થિતિમાં કળીયુગે તેના કર્મ બદલ સીક્ષા કરવા પુષ્કરની દરખાસ્ત,
 કળીયુગની ક્ષમા માટે યાચના અને સદાચારી ધર્માત્મા મનુષ્યો પ્રત્યે
 સદ્વર્તન રાખવા પ્રતિજ્ઞા કરી શરણે થવું, શરણાગતને અભયદાન
 પુષ્કરનો વૈરાગ્ય અને નળને રાજ્યાભિષેક અને આનંદ.

શાન્તિ.

શાન્તિ.

શાન્તિ.

અમદાવાદ

ઝવેરી ચંદુલાલ દલસુખરામ;

શાન્તિભોજનથીએટર.

માલિક.

તા. ૧૦-૨-૨૧

શ્રી દે. ના. સમાજ.

॥ श्री ॥

સતી દમયંતી

નાટકના, ગાયનો.

અંક ૧ લો.

મંગળાચરણ.

સૂત્રધાર—

શ્રી વરહાતા શિશુગણ ત્રાતા
વિશ્વ વિધાતા પાલક માતા
મીત્ર વરુણ અગ્નિ ઈંદ્ર
સોમ સૂર્ય ચમ ઉપેંદ્ર
સહસ્ર નામ એક આપ
શુદ્ધ બ્રહ્મ વેદ ગાતા
મન વચનથી પાર સ્વામી
ધુદ્ધી પણ નવ પાર પામી
અજ અગોચર સર્વ ગામી

પરમ શિવ શંકર નમામિ—શ્રી વીર.

નટી—ધન્ય ધન્ય તેહ સુકૃતિ જનને જેનાં શ્રેષ્ઠ ચરિત્ર
જગતને વંદન યોગ્ય પવિત્ર

પરમ પ્રેમની મૂર્તિ જે હંપતી દેવ સ્વરૂપ

નજ દમયંતી દેવ સ્વરૂપ

(૨૧)

કળીયુગ પાપીના પ્રપંચે સહ્યાં શરીરે હઃખ
તજી રાજ્યને વનવન રવડ્યાં ધરી વેષ કદરૂપ
પૂરુષ શ્લોક નળરાય તે બન્ધો મૂર્ખ બાહુક
અરેરે બન્ધો મૂર્ખ બાહુક
સતી પશુ બની વેષ અદ્ભુત—

હંસો—

ગાયન ૧ છું

સરસ સરસ જળજલર આ નૃપ હિપવનમારે
સાગર સ્વરૂપ પક્ષી આ સ્થળ જળરૂપ રહેશું !
ચોદ રત્ન ભંડાર તેના દેવો લઈ બાય કે શું !
હંસી—હંસ વિહંગમ આપણ સર્વે સુખતા નહિ કેમ લેશું
કમળ પુષ્પ કોમળ શૈમામાં—હાં હાં હાં
હંસ—રમણી સંગે રજે રહેશું રે
હંસી—આનંદ પરસ્પર લેશું રે
પ્રિય સંગમારે હાં હાં રે રસ રંગમારે—

હંસરાજ—

ગાયન ૨ છું

જાલકૃષ્ણ અધરોપર લાલી કુંડીન નૃપ બાલી
મેં હિપવનમાં ન્યાલી
કમલ કોમળ ચરણ પદ્મવ ચાલે હંસી વયે બાલી
અધિક રૂપાળી પુષ્પીત ડાલી નવીન યુવાવાલી—મેં
બેના બદનથી કળા ચંદ્રની પશુ હારી છે
બેના સુહાસે ગગન ચંદ્રિકા બીચારી છે

સુવાસીત શ્વાસમાં વસંતની લાગાદી છે
 વાણી કાઝીલ મુણી વાણીએ કુમારી છે
 ગુરૂસ્તન મંડળે ગુરૂએ લમુતા ધારી છે
 સ્વરૂપ સૌંદર્યમાં શ્રી પાર્વતી તપ ધારી છે

નળ તથા હંસ— ગાયન ૩ શ્રુ

નળ—રતિવતી મજગતિ પ્રિય રતિ પાસે
 ત્વરિત સિધાવ જઈ સમજાવ સીદ્ધ કરી
 આવ હે તું પ્યારા

વનચર દિવસર મમ પ્રિય કરતું

સફળ જીવનનું પ્રિય પ્રિય કરતું

હંસ—ધારો ખીરજં ધર્મ નૃપ વર

કુલ ખીરજનાં મીષ્ટ કુળશે

મણી કુંદનનો યોગ મળશે

નૃપવર આ પ્રિય કરમાં કર થરશે ધર્મદારા

નારદ— ગાયન ૪ શ્રુ

ભજ ગોવીંદં ભજ ગોપાલં ગોપાલં ભજ સુદ મતે

દિન પછી રજની સાંજ સવારે શીરીરવસંત જતાં કમમાંએ

જાળ રમાડે જીવ મેંઢાને તો પશુ મેં મેં કરતું પોકારે—

બાળપણું ગમ્મતમાં ગાળું ચૌવન સુખતી સાથ ગુમાવું

ઘડપણુ મન ચિંતાથી મુંઝાણું હરિદીર્ઘન કદી ગુપ્તપર નાવું—

ટોણું હું ને તું ક્યાંથી આવ્યા માતપિતા સ્નેહી કુણું કહાવ્યા

સા જગજગળ નૃથારે સ્વન સમાન જગત સહુ આરે—

કળીયુગ—

ગાયન ૫ મું

દમયંતી દમયંતી દીલને અપાર
 રમણીય રમણી હું નહી વરનાર
 છળ બળ કે કળથી સ્વાધીનમાં લાવું હું
 ત્યારે દીલે શાંત થાઉં થાઉં
 હું ભયંકર હું દીગળર રૂઢસ્વરૂપ
 એ હાથ સજિને હું વડે દટિએ
 દમયંતી હું તણ અન્યને અહાય—
 રન વનમાં રવડાવું રીખાવું અંતે
 શ્રેષ્ઠ હું શ્રેમાં મનાવું બહુ—

લલીતા—

ગાયન ૬ હું

લાલકડી છું લાલકડી મારા લહેરી લાલાની હું લાલકડી
 પાયે નેપુરને ખણકે વીંછવા કાને હીરાની હેમ કડી—
 કેવો રૂડો હાર મન હરનાર લાશુ બાણે રતિ તણે અવતાર
 કોણ દહે છે છું બાલકડી—

લલીતા સુદર્શન—

ગાયન ૭ મું

લલીતા—અજગા રહો અજગા રહો લલકાળા લાલરે

તારા નયણાં તીર લાગ્યારે આરપાર

સુદર્શન—રંગીલી રસીલી નખરાળી નારરે—તારાં

લલીતા—વાહ છોગાળા છેલ

ખેત્રો છોગાળા ખેલ

મારા હૈયાના હારરે—તારાં

(૨૪)

વાહ વાહ વાહ વાહ વાણી વિનોદ વાહ
 સુદર્શન-વાહ વાહ વાહ વાહ નારી નાજુક વાહ
 લલીતા-વાહ છોગાળા છેલ

એલો ખાતેથી એલ

મારા લોગી ભરમારે—

તારાં

દમયંતી તથા સખીઓ—ગાયન ૮ મું

હાંહારે આલી મારી વિમળ રતુ વસંત આવી

સુમન સુરખી સુસ્વર ભ્રમર ગાન

માનુની માન મુકી શુમાન તરત દે તબવી—

સાખી

વસંત લક્ષ્મી સમ મુઠે કીશુક પુષ્પ વીકાસ

મુઘા મુઠરી હૃદય શું પ્રિય કર ચિન્હ પ્રકાશ

વલ્લભા વચન સમી રસાળી તરૂં ઠાલી કીલકારીએ ઠોકીલ

કહેતી એજે વહુ જામે યૌવન આ શાને ધરે માન ખાલી

સાખી

મુઘા પદ્મિની કળી તણું અલિ તબવે માન

રતિ મંત્ર શુંબરવે કરે પ્રકુલિત રયામ

એવા અલિરાજ મદનરાજ શ્રી રસરાજવિના કળી આ ખીચારી

શ્વાસ નિશ્વાસ નિત્ય હૈયે ભરે છે

હૃદય વિકાસ કોની પાસ કરે એ

હમયંતી—

ગાયન ૬ મું

અહો હંસ સુમીત્ર સંદેશ જરા પિયુ પ્રાણની પાસ પહોંચાડ જદ
નહી ખાન પાન સખી સંગ ગમે ન હિંડોળ ન ઢોળ પલંગ ગમે
નહી રાગ ન રંગ મુગંધ ગમે દિન રેન અખંડ વિયોગ દમે
રસ ચંદન ચંપ કદંબ થકી શશી અમૃતથી નથી શાંતિ રતિ
રહ્યો અંગ વિયોગ ભુજંગ ડસી બાળા મોહન મોહને મંત્રે ફસી
હંસ—ધર ધીર રાખી સખી ન નિરાશ બની

અતિ અંતર શ્વાસ ઉડા ભરતું

તુજ સંશય સંકટ સર્વ હરું

તુજ કારણ કદ શરીર ખરું

તુજ આશ ન લેશ નિરાશ કરું

તુજ કાર્ય અવશ્ય હું સિદ્ધ કરું

ગાયન ૧૦ મું

કાનજી—હાય હાય કેવી ભયાનક બાયડી

સુદર્શન—પુરી ફળેતી હાય—ટેક

લલીતા—હાય હાય મારી નાખી મારી માવડી

કાનજી—ચુપ રાંડ ચુપ

લલીતા—મને માફ કરે

કાનજી—જોઈ દ્યો આ કેવી ભયંકર બાયડી

સુદર્શન—માયો ઇશકનો પુરો પીટાજી માયો ઇશકનો

છછછછ ઇશકજી—

માર ખાઈ ટાલ પડી આવડી “જુઓ જરા”

(૨૬)

લડીતા—ચાને ધરોજો ખીક આવડી “ચાલો વહાલા”

સુદર્શન—હાય હાય કેવી ભયંકર ભાયડી

“હત તોજો જીટ વલે, મેદાનજો ગીયાં મલે

ખુરદમજો માર પડે ધગોધળ હોક

રાંડ જતી જરહી હલ હાલે હલ”

રાંડ કેવી ભયાનક ભાયડી

દમયંતી— ગાયન ૧૧ મું

આલી ચેન નહીં દિન રેન મને આતે આમ મતું હોશે કેમ

સુમન ચયનમાં ચયન ન જાવે ચંદ્ર અગન વરસાવે

ખાજે મધ્ય પવન કૃષ તનને રાજહંસ મજે કેમ મને

હંસ— ગાયન ૧૨ મું

અખંડ ઇશ્વર રાખજો સરિતા સિંધુ સુયોગ

લલિતરાજ લક્ષ્મી સહિત કરો સકળ સુખ લોગ

હસ્ત ધારો સ્વિકારોજી રાજહંસ બાણી,

અંતરગત મિત્ર આપ આ સતી

બાળા અંતરગત મિત્ર માન શ્રીપતિ

શાંત સુભગે પ્રિય થઇ તું નજરાજની

અહો કુમુદા પ્રિય થઇ તું દીજરાજની—

દમયંતી—હંસરાજ રાજહંસની કૃપા થકી

હંસ—ચંદ્રવંશ રાજરમણી તું થઇ નકી

(૨૭)

દમયંતી-માનું કૃપા કૃપાળુ હંસરાજની

કયાં આપશ્રીવર રાજહંસ, કયાં આ નૃપ ચંદ્રવંશ
નળ-વિધિના લીખીત અંક

હંસ-હાં હાં હાં

નળ-દમયંતી રતિ મુષ્ણાળા

હંસ-વરશે ધારી વરમાળા મંડપમાં રાજ રૂપાળા

સખીઓ ! આહા એ દિન દીવાળી વાણી હોય મંગળકારી
હંસ. પુરો પ્રભુ આશ તમારી

નારદ--

ગાયન ૧૩ મું

નીરજો નયનોમાં મારો નામ રમે,

નાથ રમે મારો પ્રભુ તો રમે-

ભવો ભવની સાધુ ભાવટ ભાગે

ઘટમાં રમેયો મારો પૂરણ રમે

જગ જગમાં સાધુ સઘળેજ જામ્યો,

અવઘટમાં પણ આપો આપ સમે-

નારદ--

ગાયન ૧૪ મું.

આહાહા આ પણ નવીન રંગ

આવી મળ્યો આજ ઠીક પ્રસંગ

પ્રપંચ કુશળ દેવ જન્યા નળ ને કળી મુંદર રૂપ રંગ

વરવાને વિચારી લીમક કુમારી આહા રમ્યો આતે શું પ્રપ

(૨૮)

પ્રપંચની જાળ તોડશે તત્કાળ આ મુની જાળ
સ્વયંવર મંડપે જોવું કેવા બને છે હાલ હવાલ
દમયંતી તથા સખીઓ— ગાયન ૧૫ મું
આવે સૌભાગ્યશાળી કુમકુમના પગલે ચાલી મંડપે આવેને
પલ્લવર લલ્લવ વિસારી વરમાળા કરમાં ધારી
દેવી શ્રી સરસ્વતી હસ્ત સાંઢેને—
ભૂતળના ભૂપતિઓની સાંભળી કીર્તિને
ગુણીચલ ગુણના રાગી દેવી શ્રી યાઓને
શ્રી વરદા દેવી તણું વરદાન પામીને
દંચિત નરવરના કંઠે માળ ધરાવેને

(૨૯)

અંક બીજો.

પુષ્કર તથા સાધુઓ— ગાયન ૧૬ મું.

અલખ નિયંતા ઘટ ઘટમાં ખેલતાં તારી અકળ કળા

છે અનંતરે

અગમ મહિમા કાંઈ ગમ ના પડે પ્રભુ આપ છો દેવ

મહંતરે

શુન્ય મંડળમાં વાસ તમારો પ્રભુ જ્યાં જળહળજ્યોતિ

પવનરે

સૂરજ ચંદ્રકળા ત્યાં નહિ પહોંચે સત્ચિદ્ શ્રી

ભગવંતરે

વિશ્વવ્યાપક રહેા વિશ્વથી ન્યારા તમને જાણે

કોઈ વીરલા સંતરે

આપ ઈચ્છાથી આ સૌ વિશ્વ રચાયું છે આપ વિષે

તેનો અંતરે

અચ્યુતં શાશ્વતમ્ નિષ્પ્રપંચાત્મકમ્ ।

નિર્ગુણમ્ નિષ્ક્રિયમ્ નિર્મલમ્ વ્યાપકમ્ ॥

નિર્વિકલ્પમ્ નિરાકાર રૂપમ્ વિશ્વમ્ ।

નિત્ય મુક્તમ્ સદા શુદ્ધ દેવમ્ ભજે ॥

અપ્સરાઓ— ગાયન ૧૭ મું.

જાગો યોગી મહારાજ અમારા શીરના શીરતાજ

રમણી સહવાસ વીના (આ) રામ ભણે ન કહી

રાજ ભોગવિના યોગે ન શ્રેય કદી
જંગલના વલ્કલ દુર ત્યાગી
હ્યો રાજલક્ષ્મી માગી
અમો આવી છું મહા ભાગીરે
તમ પાસે યોગીરાજ

દમયંતી— ગાયન ૧૮ મું.

મોહન સુંદર પ્રાણુજીવન મારા મુકુટમણી
... .. પ્યારા નયનમણી
... .. મારા હૃદયમણી
મૂર્તી મોહન હાં લાગે પ્યારી મને
પ્યારી પ્યારી મને જોઉં ધારી મને
અંગ અંગ ખીલે મારાં સ્નેહ રસ
સ્વામી સ્નેહ રસે મન મારું હરો—

દમયંતી— ગાયન ૧૯ મું.

પ્રભુ અમ રંકપર આવી અકૃપા કેમ કરી
શાશ્વ શ્રીમાનની મતિ વિકલ હા કેમ કરી
કહે છે શાસ્ત્ર કે ભવિષ્ય હોય અનિષ્ટ જેનું
પ્રથમ તેની સુમતી નીતિ પ્રભુ દે છે હરી
સ્વામી નળરાય ક્યાં ને ક્યાં આ નીતિબ્રહ્મ જુગાર
જતી વિનાશકાળે સજ્જનોની યુદ્ધિ ફરી—

ગાયન ૨૦ મું.

દમયંતી, ઇંદ્રસેન તથા ઇંદ્રસેના—

દમયંતી—જાઓ સિધાવો બાળ અમારા અંતરનાં આરામ

મળીશું ફરીને મેળવશે જો ભક્તવત્સલ ભગવાન—

બાળક—અભાગી અમ પામરપર આવ્યો દુષ્કર યોગ

બાળ અમે લાયક ન સહીયે માતા તાત વિયોગ રે—

દમયંતી—નીરવિનાની સરિતા સુની વચ્છવિના સુની ગાય

પાંખવિના સુની પંખીણી જેવી બાળવિના સુની માયરે—

સુદેવ—સારાં નરસાં યશ અપયશનાં વડીલ કરે જે કામ

લોગવવાં પડે સર્વ સ્વજનને તેનાં જે પરિણામ રે—

ગાયન ૨૧ મું

લલીતા—હું વારી મનરે મારા

સુદર્શન—શા બોલ મધુરા તારા

લલીતા—વાહ છેલ છપીલા ખ્યારા

હું વારી તારાપર પ્રિય ખ્યારા

સુદર્શન—ઓ લલના મારી દીલભર ખ્યારી

હું તારાપર વારી શી સુંદર સુરત તારી

હું સેવક તારો હું પ્રાણ ખ્યારી

લલીતા—હો રંગીલા છેલ ફાંકડા નખરાં કરતા શાને

સુદર્શન—હાથેવાળો કોણે કર્યો છે હીસાબ પીળે પાને

લક્ષ્મીતા—મતવાળા લહેરીલાલ છેલ મારા પ્રાણુ ખ્યારા
છો ઠગારા—

દમયંતી— ગાયન ૨૨ મું.

પ્રારબ્ધ આમ જન ભવમાં ભમાવે
અદ્ભૂત ચિત્ર જગમાં બતાવે
કાલે હતા નળ મહીપ ચક્રવર્તી
આજે ન વસવા તમુ એક ધરતી
રહેતી ન કોની કદી એક સરખી
વેળાની છાંય સહુને શીર ફરતી

નારદ— ગાયન ૨૩ મું.

૨૮ નાથ નિરંજન નામ અહો મન ઘેલા
કળીયુગ વા કૃતયુગમાં ભક્તિવિના મુક્તિના—
ભક્તિ એજ નરતન સાર.
નહીં તપ તીરથ જપ યોગ સાધના કળીયુગમાં
કંઈ બનશે
કેવળ પ્રભુને શરણુ જવામાં સઘળાં કાર્ય સુધરશે
પુરુષાર્થ ચારે ફળશેરે—ભવ જન્મમરણ દુઃખ ટળશે
જીવ શિવ પદમાં જઈ મળશેરે
ભક્તિ એજ નરતન સાર—

નારદ તથા હંસ— ગાયન ૨૪ મું

વિપરીત જગ વ્યવહાર બને જ્યાં કળી હળાહળ વ્યાપે
દુષ્ટ દાંભિકો સદા સુખી રહે સજ્જન દુઃખી સંતાપે
સંસાર દુખે સૌ પાપે—

શ્રીવશ પુરુષ પાપરત કામી વૃદ્ધ વડીલ સંતાપે
શ્યામાને સોનેથી મઢે માળાપને અન્ન ન આપે
પુણ્યવંત નર રહે રવડતા પાપી વૈભવ સ્થાપે
વેશ્યા પહેરે પાટ પીતાંબર સતી વસ્ત્રવિણુ કાંપે
પૃથ્વી રસકસહીન થઈ નહીં મેઘ વૃષ્ટિ શુભ આપે
પશુ પ્રાણી અન્ન જળ વિણુ મરતાં કળી કસાઈ હાથે

દમયાંતી— ગાયન ૨૫ મું

બાળા ક્યાંએ પ્રિતમ ચારા
તુજ સમ જેના ચંચળ નયનો
દષ્ટિ શિતલ શશી અમૃત ધારા
વદન સુધાકર દરશવિના હા
પાંડિની પ્રજાળે વિરહ રવિ જ્વાળા
શોધી કહે જઈ શ્યામ સુંદરને
અંત સમે ચહું દર્શ તમારા

નાયકા— ગાયન ૨૬ મું

સાંવરીયા સુહિણા જાની ચારરે
સુહિબ મીઠા મનરો મોહિયે રે

(૩૪)

તો તાં માં મારી વારી જાની સદૃકે બલહાર જાની
પિઆર મહોબત જો ખ્યાલો તાર, આ....

દમદમમાં સારીયાં મીઠા પાચે જાતી નિઆરિયાં
મુઠે ઢાલણુ ખણી નિઆર રે (૪) આ...

અચરે દિલસર લાસાની તો તાંહી સિર કુરખાની
દયારજે પિઆસી નખે દ દાર આ....

હંજડયુથી હારીયાં ગોરારે ગીલનતું ગારીયાં
છાલાએ સીંકઈ મન ઠારરે (૪) આ....

દમયંતી— ગાયન ૨૭ મું

ગયા શું મેલીરે મને ગયા શું મેલી
મારા દેવ દયાળુ મને ગયા શું મેલી
મેં તો જાણ્યુંતું વહાલા જનમ સંગાથી
રણુ વગટે શું મને રડતી મેલી
વસ્ત્ર ચીરીને વહાલા વેર શું વાળ્યુંરે
અર્ધ ઉઘાડી કરી કાયા વેલી
કેશ છુટા શીર અંગ ઉજરડારે
આંખે અખંડ આંસુ ધારા રેલી
ભાન ને સાન ભુલી ભુલી ભમુછું
લોહો કહે છે મને ગાંડી વેલી

દમયંતી— ગાયન ૨૮ મું

હું કોણુ તે ન સમજું સમજું છતાં અણુસમજું
કોને જણાવું દીલનું દુઃખ દર્દ દાહ તે શું

(૩૫)

વાડી વસંત મારી ખીલેલી સૌ ફના થઈ
સમશાનમાં ફરેછું બાકી કશું ન સમજું
રહતાં મુઝી છે આંખો ગઈ છે કપાઈ પાંખો
લાચાર પંખીણી છું બાકી કશું ન સમજું
સલગીને જવાળામુખી પર્વત શીતલ થશે તે
અંતર સળગતી જવાળા લેટી ગગન જશે તે
હું મસ્ત યોગીની છું અથવા વિયોગીની છું
તુહી મંત્ર જપું છું બાકી ખીજું ન સમજું

!!! ૫૫. !!!

(३६)

अंक त्रीने.

गायन २६ भुं

दोहा.

राम नामको कल्पतरु कलि कल्याण निवास
जो सुमिरत भयो भांगते तुलसी तुलसीदास.

चोपाई.

चहुँ जुग तीघेष्टाल सीहुँ लोका, भये नाम जपी जीव विसोका
वेद पुराण संत गव एहु, सकल सुकृत फलराम सनेहु
ध्यान प्रथमयुग परब्रह्मी दुजे, दवापर परितोषन प्रभु पूजे
कलि केवल मलभूषणीना, पाप पयोनिधि जन मन मीना
नाम कामतरु शांति पाठा, सुमिरत शमन सकल जग जाला
राम नाम कलि कल्याणदाता, हितु परलोक लोकपितु माता

दोहा.

राम नाम नमो करी कनक कासपु कलिकाल
जापक जप जपिभी पालडी दली सुरसाल
वारंगनाञ्जो— गायन ३० भुं

ताना नादीर ताना तुम हरताना दीम दीम

तदीयनरे ताना नादीर ताना तुम हरताना

दीमता दीमता राम तननननन ताना नादीर

राज करे आनन्द अवनीपर आप स्वधर्म स्वाभी

यावत अंर दीन कर स्थीर रहे आप सुयश बहु नाभी

દમમંતી—

ગાયન ૩૧ મું

કરૂણા કરી કીરતાર અરજ આ લેજો સ્વીકારી
 ભવ સિંધુમાં રહે નવ નિર્ભય નાથ વિના મી નાથ
 તરંગ તુફાને રહે ડગમગતું સ્વામી સુકાની વિના
 અંતર વિરહ વડવાનલ સલગે ક્યમ કરી પાર જગાય
 મંગલમય તુમ મંગલ સ્તવને મંગલ સર્વ થાય

ગાયન ૩૨ મું

સુમીત્ર હંસરાજના વચન ને સાંભળી
 વિશ્વાસુ રાજ બાલીકા સ્વયંવરે વરી
 તણ વરૂણ અગ્નિ ઈંદ્ર શ્રેષ્ઠ સુરપતિ
 શ્રીમંત નૃપ કુમારને ગણ્યા સ્વયંપતિ
 સોંપી સર્વ પ્રાણ પ્રાણનાથને
 આશ્રયે રહી વિચારી શ્રેષ્ઠ સાથને
 રમાડી પદ્મણી ઘણી બતાવી પ્રેમને
 દબાવી કંઠથી કહો શું કહેવું તેમને
 ફસાવી હરીણીને વગાડી પ્રેમની વીણા
 જે ન બાણતી કશું પતિ પ્રભુવિના
 ગણી નિર્દોષ ને સદોષ માન ભક્ષણે
 કરી સનાથ ને અનાથ ત્યાગીને વને
 વિશ્વાસઘાતથી સુતેલી સુંકરી તણ
 અર્ધ વસ કાપતાં હવા ન દીલ સણ

અંતર વિરહ વડવાનલ સલગે ક્યમ કરી પાર જવાય
મંગલ મય તુજ મંગલ સ્તવને મંગલ સર્વ થાય

ગાયન ૩૮ મું

સુમીત્ર હંસરાજના વચન ને સાંભલી
વિશ્વાસુ રાજ બાલીકા સ્વયંવરે વરી
તણ વરણ અગ્નિ ધંદ્ર શ્રેષ્ઠ સુરપતિ
શ્રીમંત નૃપ કુમારને ગણ્યા સ્વયંપતિ
સોંપી સર્વ દેહ પ્રાણ પ્રાણ નાથને
આશ્રયે રહી વિચારી શ્રેષ્ઠ સાથને
રમાડી પંખીણી ઘણી બતાવી પ્રેમને
હજાવી કંઠથી કહો શું કહેવું તેમને
ફસાવી હરીણીને વગાડી પ્રેસની વીણા
જે નબળુટી કશું પતિ પ્રભુ વિના
ગણી નિર્દોષ ને સદોષ મીન બસણે
કરી સનાથ ને અનાથ ત્યાગીને વને
વિશ્વાસ ઘાતથી સુતેલી સુંકરી તણ
અર્ધ વસ્ત્ર કાપતાં હયા ન દીલ સણ
હા નાથ નાથ નાથ કહી વને વને ફરી
ન કાળજી લગાર પ્રાણ પીંઠની ફરી

(૩૯)

ગાયન ૩૯ મું.

પડી અજગરને મુખ બાળા તોએ જપતી પતિ જપમાલા
પારધીએ કુદૃષ્ટિ કોધી ત્યાંય પ્રભુએ બચાવી લીધી
થઈ ડાકણી શાકણી ઘેલા પતિએ જેને વનમાં મેલી
પરાધીન થઈ ઉદર સરીખું દાસી રૂપે નીચ કામ કરીશું
ત્યાંય હારની ચોરી આવી સભા સહેતાં પ્રભુએ બચાવી
રહે હાલ પિતા ગ્રહે બાળા જપતી સ્વામીનાથની માલા
કરે એક વેળા દુઃખ આહાર વૃત કરતી મેળવવા ભરથાર
બાહુક એનો ઉત્તર દીને એવા પરમ પુરૂષ ને શું કીને.

મ દેશી નાટક
સમાજ-આનંદ,

જાહેર ખખર

૬. શાન્તીભુવન થીએ-
ટરમાં, —અમદાવાદ.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો મુખ્ય ન્યાં
હોય ત્યાંથી અથવા અમદાવાદ તળપદમાં પ્રસિદ્ધ કર્તા પાસેથી મળશે.
માટે જોઓ સાહેબને જોઈતાં હોય તેઓએ રોકડી કીંમતથી મંગાવી
લેવાં, વેલ્યુપેપર તથા નોટપેડ કાગળ રાખવામાં આવશે નહિ.
નીચેના દરેક પુસ્તકો ચાર આનાની કીંમતે મળશે.

૧ સતી સંયુક્તા	૨૦ સતી દ્રૌપદી	૩૮ અમયસીંહ
૨ સંગીત લીલાવતી	૨૧ કખીરસાગ	૩૯ કર્મકાંડ
૩ પવિત્ર લીલાવતી	૨૨ શ્રી સન્યાસી	૪૦ નરસીંહ મેહતા
૪ સતી પાર્વતી	૨૩ જલીમ દુલીઆ	૪૧ સગાળસા
૫ અશ્રુમતી	૨૪ મદન મંજરી	૪૨ કૃષ્ણ સુદામા
૬ રામ વિયોગ	૨૫ સતી પદ્મિની	૪૩ મહાકવિ કાળીદાસ
૭ મ્યુનીસીપાલ ઇ.	૨૬ અજીતસિંહ	૪૪ રાજરતન
૮ ભોજકુમાર	૨૭ ભગવદ ગીતા	૪૫ પ્રદહાદ વિજય
૯ સરદારઆ	૨૮ કુલિન નાયકા	૪૬ કૌરવ પાંડવ જ
૧૦ હિમાદેવડી	૨૯ સતી દમયંતી	૪૭ જળધર સતી
૧૧ વીણાવેલી	૩૦ કેશર કીશોર	૪૮ કૌરવ પાંડવ ૭
૧૨ વિજયા વિજય	૩૧ સુભદ્રા હરણ	૪૯ જલીતપ્રિયા
૧૩ મદન મંજરી	૩૨ ઉર્વશી	૫૦ સાધર્મ્ય વિજય
૧૪ ઉદયભાણ	૩૩ રાડોડ કન્યા	૫૧ દેવી દેવકુતી
૧૫ મોહનાંચદ્ર	૩૪ પવિત્ર લક્ષ્મી	૫૨ મહારાગ અશે
૧૬ વિજય કમળા	૩૫ કુસુમલતા	૫૩ સતી સુક્ષ્માનના
૧૭ ગીતા સુંદરી	૩૬ હંસાકુમારી	૫૪ અસરીમાયા
૧૮ સતી સીના	૩૭ ગુલશંકાવલી	૫૫ રૂકિમણી હરણ
૧૯ શ્રી ભદ્રાયુ		

